

Formanden: Den ærede Ordfører erklærer altsaa, at der ved en Trykfeil i disse to Ændringsforslag er kommet til at staaet: „Seminariefondets“, istedetfor „Seminariefondet“, og det „Davidsenske Legats“ istedetfor det „Davidsenske Legat“. (Ordføreren: Ja!)

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Ændringsforslag af Udvalgets Mindretal (Tscherning) til § 1.

Efter Ordene „den Hørningſke Stiftelse“ tilføies: „det Davidsenske Legat“. vedtoges med 49 Stemmer mod 17.

2) Udvalgets Forslag til samme §:

2) Efter Ordene „Ribe Stiftsphysicat“, i 7de Linie indskydes Ordet: „Seminariefondet“. vedtoges eenstemmigt med 70 Stemmer.

3) Sammes Forslag til samme §:

3) Ordene „Selveiendom, eller“ i 9de Linie udgaae. vedtoges med 58 Stemmer mod 4.

4) Ændringsforslag af Ordføreren til samme §:

Ordet „Loven“ i næstsidste Linie af 1ste Stykke ombyttes med „denne Lov“. vedtoges uden Afstemning som en Redaction.

§§ 2, 3, 4 og 5 med de dertil hørende Ændringsforslag fattes derefter under Forhandling.

Ordføreren: Der er af den høitærede Justitsminister til § 2 stillet det Ændringsforslag, at Ordene i 2den Passus 5te Linie fraoven „Fæsteloſgjøningen undergiden“ udgaae. Allerede under 2den Behandling af nærværende Sag er der fra begge Sider af Salen faavelsoin fra den ærede Ministers Side udsjortlig blevet forhandlet om Betydningen af disse Ord; det forekom Udvalget, at der var givet en saa tilstrækkelig Forklaring af disse Ord, idetmindste fra Udvalgets Fleertals Side, at man ikke længere troede, at der kunde reise

sig nogen ny Tvivl om, hvoreledes Ordene burde forståes. Udvalget har imidlertid taget dette Punkt under sønnet Overveielſe, men man har fundet, at efter den heftige Kamp imod Ordene, som har fundet Sted; efter de bestemte Udtalelſer, der ere fremkomne her i Salen fra Saamange, der i høi Grad interessere sig for, at denne Lov maa faae egl. Sanction, og hvorved der er givet en eensartet Fortolkning af disse Ord, den nemlig, at man ikke derved forstod Andet, end at Gaardene skulde taxeres som Selveierbøndergods, og ikke som Fæstegaarde, i Overeenſtemmelse med, at der ifølge Pl. af 7de Juni 1806 hviler den saakaldte mindre Fæstetvang paa disse Stendomme — efter alt dette har man fundet, at Ordene bør blive staaende. Det er vel saa, at Prisen nu for tiden i Almindelighed er eens paa fri Hovedgaardstaxt og paa Bøndergods; idetmindste er det udtalt, at den skulde være det, men det turde dog være muligt, og var ikke urimeligt, om det var saa, at der i visse Egne var en Forskiel mellem den Pritis, der gaves i Handel og Wandel for fri Hovedgaardstaxt, der folgetes i Parceller, og Prisen paa Bøndergods, idet der jo nemlig ikke paa Hovedgaardstaxtceller hviler et saa betydeligt Baand som det, der hviler paa Bønderjord, men ogsaa i saadanne Tilfælde maa Meningen dog være, at Bøndergodset ikke skal taxeres høiere end til den Pris, som er gangt for Selveierbøndergods, der er fri for den strengere Fæstetvang. Paa Udvalgets Vegne maa jeg endvidere bemærke, at det var en heel anden Sag, naar en saadan Lov om Afhændelse af offentlige Stiftelsers Gods af Regjeringen var bleven forelagt i det andet Thing og var kommen til os, uden at det Udtryk stod deri; saa kunde det maaskee være høist sandsynligt, at man af Interesse for Sagens Fremme vilde have anbefalet at tage Loven, som den var (Monrad: Nei!). Maaskee man vilde have gjort det. (Monrad: Nei, det vilde man ikke!). Ja, maaskee man ikke vilde det, men saaledes er det idetmindste yttret af enkelte Medlemmer af Udvalget; at man derimod nu vil gjøre en saadan Forandring, tvivler jeg meget om. Udvalget kan ikke tilraade den, fordi den under alle Omstændigheder først fremkommer, efterat